

هو الله - ای ورقات منجذبه به نجات الله مرا مقصد چنان...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۵۳۰

هو الله

ای ورقات منجذبه به نجات الله مرا مقصد چنان بود که به هر یک نامه مخصوص نگارم ولی افسوس که کار از وقت بیش است بلکه هزار درجه است. مثلاً هر ساعتی باید کار هزار ساعت دیده بشود. ملاحظه کنید که چه خبر است. لهذا ممکن نبود که منفرداً مرقوم گردد و البته ورقات طیبه معذور می دارند و این نامه را خطاب به هر یک منفرداً می شمارند. عبدالبهاء را بعد از چهل سال سجن عکا ابواب حریت باز شد فوراً مصمم بر آن گشت که به اطراف جهان شتابد و روی از راحت و آسایش خویش بتابد و با ضعف و ناتوانی در دریا و صحرا بتازد ولی امراض مزمنه‌ای مدت سجن در این جسم ضعیف لانه و آشیانه نموده بود لهذا مانع از حرکت بود. عاقبت متوکللاً علی الله معتمداً علیه به خطه و دیار غرب شتافت و به عون و عنایت جمال مبارک روحی لعتبه تربته الفداء در ضعف و ناتوانی خفت حاصل شد یعنی بعضی از آن علل زایل گردید. تأیید ملکوت ابری رسید و نصرت ملائکه مقربین جلوه نمود. هرچند این مور ضعیف ناتوان بود ولی عون و صون احدیت مشهود و عیان. لهذا ندای رحمانی به سمع اعالی و ادانی رسید و آهنگ تضرع و ابتهال به مسامع مظاهر عظمت و جلال واصل شد. ولوله‌ای در آن کشور افتاد و نظر عنایت جمال مبارک جمعی را هدایت کرد و گروهی را به حرکت آورد. علی‌الخصوص ورقات مبتله آن صفحات را ملاحظه شد که نساء بیش از رجال همت دارند و طالب حقیقتند و جهد و کوشش می نمایند و در اطوار و آداب در نهایت وقارند. به ظاهر بی پرده‌اند و لکن در حقیقت در نهایت عفت و عصمت مگر گروه اراذل چه از رجال و چه از نساء، آنان رسوای عالمند و بی شرم و

ORIGINAL

AUDIO

بجیاء باری و رقات طیبہ بسیار با عقل و هوشند و پرجوش و پرنخروش. از طیش و عیش هر دو بیزار و از تن پرستی و خمودت در کتار. حال امید چنان است که پرده نشینان شرق که در سیل جمال مبارک جام بلا نوشیدند و در هر روزی به مصیبتی مبتلا گشتند و از هر جام تلخی آشامیدند و هر زحمتی کشیدند آنان چنان به وجد و طرب آیند که پرتو سرور آنان بر ممالک غرب زند و جهان فرنگ را به آهنگ آرد تا و رقات اروپا استمداد انجذاب از نساء احباب در ایران نمایند زیرا و رقات شرق سبقت دارند و السّابِقون السّابِقون اولئک هم المقربون مقرر. از خدا خواهم که کنیزان عزیزان الهی در شیراز به تسبیح و تقدیس خداوند بی نیاز آواز و شهنازی برآرند که مخدّرات غرب را به وجد و حرکت آرند و علیکنّ البهآء الأبهی. ع ع